14e Jaargang . Curacao den 6n. Maart 1897. N° 688

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50 voor elken regel fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,20.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

Curacao, 5 Maart.

"Habemus Pontificem!"

Een telegram, uit Holland afgezonden door den Hoogeerw. Pater Provinciaal der E. E. P. P. Dominicanen in Nederland en hier in den namiddag van den 3den Maart omstreeks drie uur ontvangen, bracht aan het Apostolisch Vicariaat van Curacao de heuglijke tijding, dat het den H. Stoel behaagd heeft te benoemen tot Apostolisch Vicaris der Curacaosche Missie den Hoogwaardigen Heer Ambrosius Jacobus Joannes van Baars, Priester van de Orde der Predikheeren, tot dusverre Apostolisch Administrator van het Vicariaat van Curacao en Pastoor der Sint-Annakerk te Otrabanda.

Met allen eerbied biedt het Katholieke Curacao zijn nieuwbenoemden Apostolischen Vicaris de beste heilwenschen en kinderlijke onderwerping aan.

Fr. Ambrosius Jacobus Joannes van Baars,

VAN DE ORDE DER PREDIKHEEREN,

TIJDELIJK APOSTOLISCH ADMINISTRATOR

VAN HET VICARIAAT VAN CURACAO

AAN ZIJNE MEDEPRIESTERS EN ZIJNE GELOOFSGENOOTEN

ZALIGHEID IN DEN HEER.

Een strijd is 's menschen leven op aarde, [1] dit getuigt de H. Schrift en de treurige ondervinding van een ieder onzer. En in plaats van dien strijd te doen ophouden, sprak de goddelijke Zaligmaker bij Zijn komst op aarde: *Ik kom den vrede niet brengen, maar het zwaard* [2], want *door vele kwellingen moeten wij het rijk Gods binnengaan.* [3]

Maar, helaas! hoe weinigen, dien strijd gevoelende, streven er naar zegevierende uit den kamp te voorschijn te treden. Hoe weinigen denken met vollen ernst aan de hooge belangen, die hier op het spel staan, aan de kracht en de verwoedheid der vijanden, die zonder ophouden den aanval hernieuwen, aan de wapenen, die zij moeten gebruiken. Zal zich dan iemand verwonderen over de allertreurigste gevolgen, namelijk: dat zoovele Christenen door onervarenheid, lichtzinnigheid en onverschilligheid rampzalig in dien strijd bezwijken tot hun tijdelijk en dikwerf tot hun eeuwig ongeluk?

Die gedachte, B. G., pijnigt ons gemoed. Wij *moeten* U te hulp komen en zoo mogelijk redden, want de waarde uwer zielen, door Jezus' Bloed geheiligd, is oneindig groot; daarenboven vertrouwde God ze aan onze waakzaamheid en zorgen toe en eenmaal in het oordeel voor den rechtvaardigen Rechter zullen Wij rekenschap over haar moeten afleggen.

Hoe nu, B. G., zullen Wij U krachtdadig te hulp komen in dien strijd? Door U de groote gevaren te leeren kennen, waaraan uw christelijk leven is blootgesteld. Die kennis zal U met Gods genade, uit zeer vele gevaren redden en in den strijd, die niet te vermijden is, U versterken. Zij zal de onstandvastigen, die door de vijanden hunner ziel schandelijk misleid in den strijd zijn bezweken, tot inkeer brengen, en de rechtvaardigen zal zij bij het gezicht der gevaren, welke hen omringen, steeds oplettender en behoedzamer maken, om te volharden en niet te bezwijken onder de aanvallen der vijanden.

De mensch, door God in heiligheid geschapen en tot het bovennatuurlijk leven verheven, gevoelde na zijn opstand onmiddellijk wat doodelijken slag de zonde hem had toegebracht. Wel daalde de Zoon Gods op aarde neder, om den mensch op te heffen uit zijn diepen val en door zijn dood hem het leven en het recht op den hemel terug te schenken, maar toch, om dat rijk te beërven, zouden wij gedurende den geheelen tijd onzes levens moeten strijden, en alleen zij, *die tot het einde zouden volharden, zouden zalig worden.* [4]

Het werk onzer zaligheid is alzoo aan gevaren en wel aan groote gevaren blootgesteld. De hoofdoorzaken dier gevaren hebt Gij reeds in uw vroegste jeugd leeren kennen, zij zijn *de duivel, de wereld* en *het vleesch.* Van deze vijanden, hetzij zij ieder afzonderlijk, hetzij zij in een rampzalig verbond tegen ons optreden, komen alle verleidingen tot zonden voort. Dringend noodzakelijk is het derhalve zich voor dezen te wachten en zich tegen dezen te wapenen.

En indien gij weten wilt, hoe groot hunne kracht en hunne boosheid is, hoort dan, wat de H. Petrus van den eersten vijand, *den duivel,* schrijft in zijn brief aan de Geloovigen: *Broeders, waakt, want uw vijand, de duivel, gaat rond als een brieschende leeuw, zoekende wien hij zal verden,* [5] en dienzelfden boozen geest had de goddelijke Leeraar ons aangewezen als *den moordenaar van den beginne af.* [6]

Zijn woedende haat tegen God kent geen grenzen. Maar niet bij machte om tegen den Oneindige zelven op te treden richt de duivel nu zijn aanvallen, in zooverre het mogelijk is, tegen het door God geschapene en inzonderheid tegen den mensch. Dien zoekt hij aan den dienst van God te onttrekken, opdat de mensch God niet zoude bezitten in den hemel. Sinds het uur, dat hij onze eerste Moeder door misleiding en verleiding den geestelijken dood heeft toegebracht, gaat hij met een onnoemelijk aantal geesten, in boosheid hem gelijk, vol woede en haat over het gansche aardrijk rond, om den mensch van God af te trekken en te verwijderen of den terugkeer tot Hem te bemoeilijken en te verijdelen.

Ziedaar, B. G., het doel, dat de duivel zich gesteld heeft. Welnu door de zonde zal hij dat doel bereiken. Wetende, dat de zonde de dood der zielen 's menschen ondergang is, zetten de helsche geesten met alle middelen, die hun ten dienste staan den mensch tot zonde aan. Nu eens beproeft de duivel de kwade neigingen in 's menschen hart op te wekken; een andermaal stelt hij het kwaad onder de schoonste vormen aan de verbeelding voor; dan weder neemt hij den afschrik van het kwaad uit het hart des menschen weg en verheft het genot van zondig vermaak bovenmate: of wel om den mensch in de zonde te doen toestemmen, voert hij vele redenen tot verdediging en verontschuldiging aan; of stelt hij een spoedigen terugkeer in het verschiet, om na den val dien terugkeer wederom te verhinderen of als een onoverkomelijke moeilijkheid voor te stellen. Zelfs aan de deugd durft hij alle schoonheid en alle waarde ontzeggen en de beoefening daarvan voor te stellen als een pad vol doornen en bitterheid, als een dwaasheid zonder genot. Op deze en vele andere wijzen voert hij tegen den mensch een schandelijken strijd en misleidt hij hem in zijne zwakheid en onnadenkendheid.

En al is de mensch nu sterk genoeg geweest, om den aanval van den duivel af te weren, na deze eerste overwinning is de rust nog niet verzekerd, want spoedig wordt de strijd hervat, *met zeven geesten boozer dan hij zelf keert de duivel weder* (6), de pogingen worden vermenigvuldigd of onder gunstiger omstandigheden berhaald; alles wordt als middel en wapen aangegrepen: list, bedrog, bedreigingen, beloften, of andere vijanden onzer zaligheid worden door hem te hulp geroepen, om langs dien weg den mensch ten val te brengen.

Wie kan hier nog twijfelen aan de grootheid van het gevaar voor onze ziel, nu wij zien, welk een vijand tegen ons optreedt en met welk een boos opzet, met welke bedriegelijke middelen, met welk een volharding hij den strijd volhoudt!

Dan, bleef zijn aanval immer onzichtbaar, het gevaar zou minder dreigend zijn. Maar, wij zeiden 't reeds, de booze geest spant nu samen met de zichtbare vijanden van 's menschen zaligheid. Het eerst roept hij de *wereld* te hulp.

Wanneer wij als tweede hoofdbron van gevaar voor den mensch de *wereld* noemen, verstaan wij daardoor op de eerste plaats: de natuur zelve. Deze, in den beginne door God om en voor den mensch geschapen, opdat zij én haar koning zou dienen én door hare betooverende schoonheid den mensch zou opwekken tot verheerlijking van den Schepper, werd na 's menschen zondeval voor hem, helaas, een verleiding en een oorzaak van voortdurenden val. Want de ongeregelde begeerlijkheid in ons gemoed zoekt steeds voldoening. Welnu, de wereld biedt den mensch tallooze genietingen, die allen geschikt zijn om onze ijdelheid en hoovaardij te prikkelen, onze genotzucht te voldoen, onze begeerlijkheid op te wekken. En alsof dit nog niet voldoende is, met opzet wendt men zelfs de kunst aan, om zoo de prikkelbaarheid des vleesches grooter te doen worden, levendig te houden en daaraan nieuwe kracht te schenken.

Is het zien van die wereld met hare verleidingen niet in staat den mensch te bedwelmen? Weldra beschouwt de mensch de wereld niet meer volgens het plan Gods maar geheel en alleen als een middel ter bevrediging zijner onverzadelijke begeerten: hij wil genieten van deze wereld en uit haar beker drinken met volle teugen tot verzadiging toe. Doch hoe meer hij zich keert tot de aarde en hare goederen, des te meer wendt zijn oog zich af van den Schepper, en de mensch zijn hemelschen oorsprong en bestemming vergetende, beschouwt de wereld als het eenige doel van zijn bestaan.

Zoo, B. G., is de zichtbare wereld zelve voor onze rampzalige begeerlijkheid een ontzettend gevaar, en indien wij standvastig willen zijn in het goede, dan moeten wij in alle getrouwheid het ernstige woord van den Apostel der liefde opvolgen: *Kinderen, bemint de wereld niet, noch de dingen, die in de wereld zijn* (8), want *geheel de wereld ligt in het booze.* (9)

Toch is onder dit opzicht de wereld nog niet het grootste gevaar voor den mensch, het grootste gevaar zijn *de menschen zelven.* Zij, die geheel aardschgezind of reeds bedorven zijn, die de voldoening hunner kwade begeerten zoeken, of het rijk des duivels willen uitbreiden, zij zijn voor den evenmensch een voortdurend en vreeselijk gevaar. Want de deugd en de vroomheid, de verzaking van de wereld en de trouwe plichtsbetrachting, de gehechtheid aan God en godsdienst is den wereldlingen een doorn in het oog en een bitter verwijt; daarom zullen de deugdzamen aan hunne aanvallen steeds zijn blootgesteld.

Onder schijn van vriendschap en toegenegenheid, door teedere woorden en schoone beloften, door voorspiegeling van het zoetste genot, door toezegging van eer, aanzien en aardsche goederen, door kwade gezelschappen en bedorven vrienden, door lichtzinnige en onzuivere gesprekken, door vermaken en feestpartijen, door goddelooze en onzedelijke tijdschriften, boeken en platen, door bespotting der deugd en van den godsdienst, door het onzinnig prijzen en verheffen der menschelijke kennissen en wetenschappen, door valsche voorstellingen van 's menschen eigenwaarde en vrijheid,

door prikkeling der ijdelheid en eigenliefde, of wel door verguizing, verdachtmaking of vervolging en nog op vele andere wijzen legt de booze mensch den naaste hinderlagen, om hem te verderven en van God af te trekken en hem te vormen en te doen zijn volgens zijn eigen bedorven en aardschgezind hart.

Welke Christen moet niet bevreesd zijn voor de standvastigheid zijner deugd, als hij, met een hart van nature ten kwade geneigd, omringd door voorwerpen, die de begeerlijkheid prikkelen, daarenboven nog blootgesteld is aan de verleidende woorden en nog verleidelijker voorbeelden ? *Zoo* hij die gevaren niet vliedt maar het oor leent aan die valsche inblazingen, dan zal hij weldra den brand der eigen begeerlijkheid heviger gevoelen en niet meer in staat wezen, om aan de verleiding, den spot en de vervolging der wereldlingen weerstand te bieden.

Daarom B. G., *Bemint de wereld niet, noch de dingen die in de wereld zijn, want alles wat in de wereld is, is begeerlijkheid des vleesches, begeerlijkheid der oogen en hoovaardij des levens* (10)

Ziedaar het derde groote gevaar, dat onze zaligheid bedreigt ; *het gevaar des vleesches.* Door dien vijand verstaan wij de begeerlijkheid, zooals zij in den mensch is, *uit de zonde voortgekomen en tot de zonde leidende.* (11) Waren die kwade neigingen niet in den mensch, dan zou de wereld voor ons geen verleiding zijn, noch de aanvallen van den duivel een zoo groot gevaar opleveren, maar juist door de begeerlijkheid in ons binnenste zijn de wereld en de duivel allergevaarlijkst.

Die kwade begeerlijkheid is de grootste verleiding tot de zonde, zoo vaak de mensch daarin valt ; zij is de inwendige bekoring, die wordt opgewekt door voorwerpen van buiten, of 's menschen wil door eigen booze aandrift tot het kwaad aanzet en helaas, maar al te dikwerf meesleept.

Die inwendige vijand, dien wij over al en ten allen tijde in ons ronddragen, moet derhalve niet gering worden geschat. Hij is oorzaak, *dat wij het goede niet doen wat wij willen, maar het kwade dat wij haten,* [12] [illegible] *want al hebben wij een welbehagen in de wet Gods, wij ontwaren helaas een andere wet in ons binnenste, die strijdig is met de wet des geestes.* [13] En die strijd tusschen goed en kwaad, inwendig gevoeld en gestreden, is dikwerf zoo geweldig, dat zelf de H. Paulus, na om zijn heiligheid in den derden hemel te zijn opgevoerd, dien strijd nog gevoelde, en, niettegenstaande zijn lijden en versterving, zijn vleesch nog moest geeselen en tuchtigen, om de overwinning op zich zelven te behalen, ja zelfs in het gevoel van dien strijd dien bitteren kreet slaakte : *Ik, ellendige mensch, wie zal mij verlossen van het lichaam des doods.* [14].

Wie, B. G., heeft die geweldige kracht der begeerlijkheid niet eveneens in zijn lichaam gevoeld ? Gelukkig degene, die ter aller ure haar aanval zonder aarzelen afsloeg ; maar wee over hem, die in dien strijd bezweek en de kwade neigingen van zijn bedorven hart involgde, weldra heeft hij tot zijn ondergang de ontzettende macht van zijn vijand moeten ondervinden.

Beheerscht de *begeerlijkheid der oogen* het hart van den mensch, geeft hij onvoorwaardelijk toe aan ongeregelde verlangens naar geld en goed, die toegeeflijkheid zal weldra worden geboet door het verlies van de vrijheid der kinderen Gods, de mensch zal de ellendige slaaf worden van zijn eigen begeerlijkheid, zoo deze niet tot nog grootere ondeugden, ja, misdaden leidt. Zijn afgunst, haat, twist, onrechtvaardigheid, gierigheid en verkwisting, afkeer en afval van God en godsdienst niet dikwerf de droevige, maar natuurlijke gevolgen van de begeerlijkheid der oogen, die niet is bedwongen ?

Dan, hoever kan de *hoovaardij des levens* 's menschen geest en hart niet voeren ? Tot welke dwaasheden en buitensporigheden wordt de mensch reeds verleid door zijn ijdelheid, zijn behaagzucht, zijn eigenliefde, zijn verwaandheid ? Echter veel dieper nog zinkt de hoovaardige In al zijn handelingen heeft hij het oog op zich zelven gericht en streeft hij naar grootheid ; onderwerping en gehoorzaamheid is voor hem een ondraaglijk juk ; in zijn trotschheid verheft hij zich boven zijns gelijken en stelt hij zich, zoo niet boven dan toch gelijk met de grooten, de geleerden, de machtigen dezer aarde ; het wettig gezag van anderen minacht hij, doch hij eischt onvoorwaardelijke onderwerping aan zijn woord en schijngezag ; hij meent zich gerechtigd tot alle vrijheid; de wetten hebben voor hem geen bindende kracht ; de onfeilbare waarheden ontkent hij ; zijne plichten vervult hij niet ; over alles, dat niet van hem uitgaat of dat hem weerstreeft in zijn hoogmoed, spreekt hij een afkeurend oordeel uit, ja zelfs Gods rechten durft hij schaamteloos aanranden.

Maakt deze begeerlijkheid den mensch niet gehaat bij anderen en ongelukkig voor zich zelven ? In waarheid zegt de wijze Man : *De hoovaardige is gehaat bij God en bij de menschen* [15] en elders : *Zij is het begin van alle kwaad,* [16] *van den eenen afgrond stort hij den mensch in den anderen, daar God den hoovaardige weerstaat en verwerpt.* (17)

Wilt gij dus, B. G., in den vrede des Heeren leven en uwe eeuwige zaligheid niet in gevaar brengen, dan is het plicht de hoovaardij des levens te onderdrukken en te bestrijden. Weest op uwe hoede, want van nature worden wij allen aangespoord tot hoovaardigheid en eigenliefde, en zoo licht zoudt ook gij gehoor geven aan hare verleidende stem. Volgt daarom den wijzen raad, dien de oude Tobias gaf aan zijn zoon : *Mijn zoon, laat de hoovaardij des levens u niet beheerschen, noch in uwe gedachte, noch in uwe woorden, noch in uwe werken.* (18)

En nu ten laatste blijft ons nog over te wijzen op den vijand, die de zaligheid der menschen het meest in gevaar stelt en hun hart het spoedigst overrompelt, namelijk : *de begeerlijkheid des vleesches.* Van alle begeerlijkheden is deze de ellendigste en de meest verlagende, maar ook de meest heerschende en de geweldigste. De begeerlijkheid des vleesches overheerscht het gansche menschdom, dat zich gewillig aan haar onderwerpt. Hebben niet de meesten van hen, die verworpen zijn, de eeuwige straf verdiend door op deze wereld de begeerlijkheid des vleesches te hebben ingewilligd en vallen door haar nog niet duizenden voortdurend in het helsche vuur ?

Ach, dat de mensch van den beginne toch luisterde naar de wet hem opgelegd: *Versterft uwe zinnen* (19) en *doet boetvaardigheid.* (20) Mocht hij ernstig denken aan de vreeselijke straf, waaraan hij zich door zijn onverstorvenheid blootstelt : *De onzuiveren zullen het rijk Gods niet beërven* (21) ; mocht hij een goed gebruik maken van de talrijke middelen door God hem geschonken om in dezen ongelijken strijd te zegevieren, het lijdt geen twijfel, of het gansche aanschijn der aarde zou hernieuwd worden.

Maar, helaas, doof voor alle wetten, vermaningen en straffen geeft de mensch toe aan de kwade lusten zijns lichaams, hij wil genieten op deze wereld, en met ontembare drift, ja zelfs ten koste van vele offers, geeft hij zich over aan zijn zondige neigingen. Alle zintuigen vragen voldoening, ieder op zijne wijze, en, schoon deze involgende, toch is de ongelukkige nimmer voldaan. De slaaf der zinnelijkheid ziet niet in, in welke diepe ellende hij zich stort, hoe spoedig alle gevoel voor het geestelijke verstompt, alle schaamte verdwijnt, het lichaam verzwakt, der ziel alle kracht ontzinkt, hoe hij zich zelven onteert en verlaagt, en zich geheel aan zijn God en Diens dienst onttrekt. En is het, dat het godsdienstig gevoel in het hart van den slaaf der zonde nog eens wordt opgewekt en hij zich een oogenblik verzet tegen het kwaad, het geweld, dat die ongelukkige zich moet aan doen om de begeerlijkheid des vleesches te overwinnen, is zoo groot dat de moed hem dikwerf begeeft en hij, wanhopende aan zijne bekeering en zijne zaligheid, nu met meer drift en grooter ongebondenheid zich aan de zonde overgeeft.

Ach, de ondervinding, de treurige feiten, waarvan gij dagelijks de getuigen, misschien wel de ongelukkige bewerkers zijt, zijn welsprekender dan alle woorden.

Daarom, B. G., hoedt U voor de gevaren. Vergeet nooit, dat gij die drievoudige begeerlijkheid geheel uw leven in U ronddraagt en gij zonder buitengewone genade Gods van deze bekoringen niet bevrijd blijft. Overal en ten allen tijde dreigen U deze gevaren. De begeerlijkheid des vleesches is als een krankheid, die, zoo wij geen voorzorgen nemen en ons onder Gods hoede stellen, den dood ontwijfelbaar zal veroorzaken, gelijk zoovelen, helaas te laat, hebben ondervonden.

Maar bedenkt ook, dat indien de begeerlijkheid alleen reeds een verschrikkelijke vijand voor U is, hoe groot het gevaar wordt, als de duivel en de wereld tegelijk met haar tegen uwe zaligheid samenspannen !

Zoo iemand, die de kiemen eener besmettelijke ziekte in zich draagt, in stede van alle middelen ter uitroeiing daarvan aan te wenden, zich onder de aangetasten begeeft, handelt hij roekeloos en moet men met zekerheid verwachten, dat de ziekte ook hem zal aangrijpen. Hij zelf draagt dan de schuld van den dood, die volgen zal.

Eveneens, wat kan men verwachten van den Christen, die, in plaats van de altijd gevaarlijke begeerlijkheid door de middelen te onderdrukken, welke de godsdienst en de rede hem aangeven, zonder noodzakelijkheid in alle gevaarlijke gelegenheid blijft of deze vrijwilig opzoekt ; die met personen verkeert en op plaatsen verblijft, waar de begeerlijkheid voedsel vindt en meer en meer wordt geprikkeld ? Wordt hier het gevaar niet bemind en is de val niet onvermijdelijk volgens het woord van den wijzen Man : *Die het gevaar bemint zal er in vergaan ?* (22)

Welnu, B. G., bij zoo groote ellende en zwakheid, bij zoo ontzettende gevaren in en buiten U, opent uwe oogen en doet voordeel met deze lessen, zoo gij ten minste uwe ziel en zaligheid nog liefhebt.

Uit liefde voor uwe kostbare ziel hebben wij U op de vijanden en de gevaren willen wijzen, die uwe zaligheid bedreigen. Gij hebt de sterke macht gezien van den duivel, de wereld en het vleesch. Weest derhalve op uwe hoede en wapent U tegen hun verwoeden aanval. Verwondert U niet over den strijd, God wil, dat wij strijden. Vreest den strijd niet, maar vertrouwt op Christus, Hij heeft over de wereld gezegevierd. In zijne liefde voor U, zijne vrienden en uitverkorenen, geeft uw Heer en Meester U de wapenen in de hand, om eveneens over alle vijanden te zegevieren, als Hij U toeroept : *Waakt en bidt.* (23) Door het gevaar te ontvluchten en waar het niet vermeden kan worden, U met het wapen des gebeds te verdedigen zult gij onverwinnelijk zijn. Daarom, indien het U ernst is uwe ziel te redden ten eeuwigen leven : *Onderhoudt dan de geboden.* (24) De strijd is slechts voor korten duur, *hier hebben wij geen vaste woonstede,* (25) *want wij gaan naar het huis der eeuwigheid;* (26) *het lijden van dezen tijd kan niet in vergelijking treden met de toekomstige glorie, die in ons zal worden geopenbaard.* (27) *Laten wij den ouden mensch met zijne ongerechtigheden afleggen en ons met den nieuwen mensch bekleeden,* (28) *nu wij nog tijd hebben het goede te beoefenen.* (29)

Besteedt vooral, B. G. dezen H. Vastentijd, een tijd van barmhartigheid en zaligheid, zoo aangenaam aan den goeden God, volgens de inzichten onzer Moeder de H. Kerk. Doet boetvaardigheid en brengt waardige vruchten van boetvaardigheid voort. De genade Gods is nu overvloedig, met Gods genademiddelen kunt gij alle zonden uitboeten en U voor den toekomstigen strijd versterken. Legt U toe op het beoefenen van alle goede werken, vooral van het gebed. Door uwe afzonderlijke en vereenigde gebeden, in dezen tijd tot den Vader des lichts opgezonden, zult gij voor U zelven en anderen alles verkrijgen.

Wij smeeken U, gedenkt ook in uwe gebeden de H. Kerk en haar zichtbaar Opperhoofd, hare Majesteiten onze geëerbiedigde Koningin en onze geëerbiedigde Koningin-Regentes, alsmede alle Overheden zoo geestelijke als wereldlijke.

Eindelijk, B. G., maken Wij U bekend, dat Wij, volgens de ons door den Apostolischen Stoel verstrekte volmachten, dit jaar wederom onder dezelfde voorwaarden in de kerkelijke wetten van onthouding de dispensatie verleenen, welke wij verleden jaar verleend hebben.

En zal dit Ons schrijven in alle openbare Kerken en Kapellen van Ons Vicariaat op den Zondag van Quinquagesima op de gebruikelijke wijze worden voorgelezen.

Gegeven te Curaçao den 29 Januari 1897.

fr. A. J. J. VAN BAARS,
Adm. Apost.

---

(1) Job VII : 1. (2) Math. X : 34. (3) Act. XIV : 3. (4) Math. X : 22, (5) I Petr. V: 8, (6) Joan. VIII: 44. (7) Math. XII: 45. (8) I Joan. II: 15 (9) ibid. V: 9. (10) ibid. II: 15. 16. (11) Conc. Trid: sess. V de pecc: orig: (12) Rom. VII: 15. (13) ibid. VII: 23. (14) ibid. VII: 24. (15) Eccl. X: 7 (16) ibid. X: 15. (17) I Petr, V: 5. (18) Tob IV: 14. (19) Col. V: 5. (20) Math IV: 17. (21) I Cor. VI: 9. (22) Eccl. III: 27. (23) Math. XXVI; 41 (24) ibid XIX: 17. (25) Hebr. XIII: 14. (26) Eccl. XII: 12, (27) Rom. VIII: 18. (28) Col. III: 9. (29) Gal. VI: 10.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij Gouvernements - beschikking dd. 26 Februari jl. No. 115 zijn de Heeren H. J. T. Boomgaart, D. Evertsz, Arturo P. de Marchena, J. W. C. Pietersz, en N. van Wingen, uitgenoodigd zich te belasten met de leiding van het volksfeest, te geven op den verjaardag van H. M. de Koningin op den 31 Augustus 1897.

De Ned. paketschoener "Gouverneur van den Brandhof" zal Zaterdag den 13n dezer, naar de eilanden St. Martin N. G., St. Eustatius en Saba vertrekken.

De mails worden op den vertrekdag om 2 uur des namiddags gesloten.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven :

Maria López C., I. Karolossky, Charles W. Jonkhout, L. Levy, S. W. Henriquez & Co., Jules Huber, Ovidio Pogioli, Sarah M. Enock, Josefa M. de Paultiz, Rose Crosby, Suildo de Lanoy, J. M. Daaust, Anita Okaalio, Benjamin Richards, Eduard Folbs.

Niet voor verzending vatbaar : 1 brief geadresseerd aan Jhon Gearda en Amerika en 1 drukwerk, geadresseerd aan Elias Curiel—Coro.

Niet dan met leedwezen lazen wij in *La Union*, dat de uitgave van dat twee-wekelijksche blad wegens vertrek van den redacteur tot 19 Maart 1898 wordt gestaakt.

Niet dan met leedwezen, zeggen wij ; want het is niet na te gaan, hoeveel goed *La Union* gedurende haar achtjarig bestaan vooral onder de mindere klassen van Curaçao heeft gesticht. Waar het gold het geestelijk en het stoffelijk belang van den Curaçaoschen werkman te bevorderen, was *La Union* steeds de wakkere kampioen, die onverschrokken streed onder de banier van godsdienst en recht.

Misschien onbewust, toch begreep het volk, dat zijne rechten, zijne belangen op een veilige wijze door *La Union* werden verdedigd ; zeer goed maakte het onderscheid tusschen *La Union* en andere couranten, die eveneens gewijd zijn aan de vrije behandeling van de zedelijke en stoffelijke belangen der kolonie, doch die bij die behandeling onder schoonklinkende woorden de zuivere waarheid des geloofs geweld aandoen en

aldus eerder voeren tot den ondergang dan wel tot de verheffing en vooruitgang des volks. Geen courant dan ook werd op ons eiland meer gelezen dan *La Union*, en het was een lust om te zien, hoe zij op den dag harer verschijning bijna huis aan huis in handen van allen was. En nu weten wij zeer goed, dat in zeker kamp deze lofspraak op *La Union* beschouwd zal worden als van weinig waarde, omdat de *Amigoe* van dezelfde kleur is als *La Union*, ultramontaansch, clericaal, zoo men wil, — wij zeggen Katholiek in merg en been — maar men bedenke wel bij de beoordeeling van hetgeen wij schreven, dat onze woorden niet anders zijn dan de vertolking der publieke opinie, die zich voortdurend in dien geest over *La Union* uitlaat.

Voor zulk een nuttig en goed blad hopen wij van harte, dat de onderbreking der uitgave slecht kort moge zijn, korter nog dan het tijdsverloop tot 19 Maart 1898.

***

Wellicht zal het eenigen onzer lezers gegaan zijn zooals ons, aan wie dezer dagen een jongeling uit den werkmansstand zich presenteerde, die wat manieren en kleeding aanging, gunstig afstak bij andere mannen van zijn klasse. Bij nadere kennismaking bleek die persoon, afkomstig van Santa Rosa, een leerling te zijn van het Sint-Jozefsweeshuis aldaar, die van af zijn achtste jaar in die stichting is opgevoed. Hij is voorzien van een alleszins vereerend getuigschrift, afgegeven door den Zeer Eerw. Heer Directeur A. H. Frie, waaruit wij zien, dat die jongeling den 1sten Maart ll. op twintigjarigen leeftijd het Weeshuis verlaten heeft en voldoende bedreven is in alle branches van het schrijnwerkers- en schildersvak.

En waarom wij nu het der moeite waard achten het bovenstaande in ons blad mede te deelen? Omdat bedoelde persoon de eerste is, die zijn opvoeding in het Weeshuis heeft voltooid en het met een loffelijk getuigschrift verlaat. Zonder twijfel moet het een ware voldoening voor den Zeer Eerw. Heer Frie geweest zijn, toen Z. Eerw. zijn eersten leerling aldus zag heengaan en door zijn dertienjarigen arbeid en zorg aan de maatschappij een eerzaam, geloovig en nuttig lid werd geschonken, op welk het Sint-Jozefsweeshuis van Santa Rosa — wij hopen het van harte — steeds trotsch zal kunnen zijn.

***

Eenige dagen geleden had ter hoogte van den Roodon Weg een ongeluk plaats, dat het treurigste gevolg had kunnen hebben.

Door een wiel van een voorbijkomend rijtuig werd een klein meisje bij haar kleedje gegrepen en een eindweegs meegesleurd. Toen het door den koetsier bemerkt werd, was het reeds te laat; bij het stilhouden van het rijtuig, bloedde het kindje hevig en was aan hoofd en arm ernstig gewond. Gelukkig hebben er geen zware kneuzingen plaats gehad en zal het meisje, ofschoon na langen tijd, zeer goed herstellen.

***

Laatstleden Zondag bracht de *Maracaibo* hier een Italiaansch matroos aan, die verdacht werd van door de gele koorts te zijn aangetast. Dientengevolge moest de *Maracaibo* onmiddellijk de haven verlaten en den zieke aan het quarantaine-etablissement bij de Caracas-baai ontschepen. Gelukkig bleek na een paar dagen, dat men hier met een andere ziekte dan gele koorts te doen had.

Reeds denzelfden Zondag keerde de *Maracaibo* in den namiddag omstreeks zes uur in de haven terug.

***

De Heeren, aangezocht door den Weled. Gestr. Heer J. Thielen, Gezaghebber van Aruba tot het vormen van een sub-commissie op dat eiland in aansluiting met de Curaçaosche commissie tot het aanbieden van een nationaal huldeblijk aan H. M. de Koningin-Regentes in 1898, hebben ten huize van den Zeer Eerw. Heer W. G. van Baars, Pastoor der Sint-Franciscusparochie aldaar, eene vergadering gehouden, waarbij tot president der nieuwgevormde commissie werd gekozen de Heer P. J. C. Lampe, tot thesaurier de Heer J. B. Arends, en tot secretaris de Heer J. J. Beaujon.

***

Men zal zich herinneren, dat wij in ons nummer van den 6den Febr. melding maakten van een moord op St. Eustatius, waarvan de vermoedelijke dader was een persoon, met wien de vermoorde vrouw in ongeoorloofde betrekking stond.

De justitie vond, aldus meldt ons een vertrouwbaar schrijven uit St. Eustatius, bebloede kleeren onder het bed van den verdachte, in welk feit men genoeg aanleiding had om den man in verzekerde bewaring te brengen.

Eerst ontkende hij, dat de kleeren hem toebehoorden, maar later werd hij door de omstandigheden duidelijk van het tegendeel overtuigd. Toch bekent hij niet de moordenaar te zijn.

Nu werd hem dezer dagen een brood toegezonden door zijn moeder, dat, wijl het verdacht voorkwam, door de justitie onderzocht werd. Bij het opensnijden vond men daarin een briefje, waarin de vermoedelijke moordenaar ten sterkste aangemaand werd bij zijne ontkenning te volharden. Bij verder onderzoek bleek, dat niet de moeder, maar een ander persoon, wiens naam bij de justitie bekend moet zijn, de schrijver van dat briefje is.

Jammer is het, dat de justitie in deze geheimzinnige zaak weinig hulp ondervindt bij de bevolking van St. Eustatius. De oorzaak daarvan moet gezocht worden in het weinig vertrouwen, dat bijna wantrouwen wordt, van de bewoners van dat eiland in de justitie, ofschoon tot nog toe daarvoor geen reden bestaat. Zonder verder bewijs veronderstelt men, dat in deze zaak de beschuldigde niet zal gestraft worden en aldus laat men na het gerecht de behulpzame hand te bieden.

***

De vorige maand had op St. Eustatius een droevig ongeluk plaats. De veertienjarige zoon van een geacht ambtenaar speelde met een geladen revolver; door onvoorzichtigheid van den knaap ging ze af, zoodat de jongen de volle lading in het lichaam kreeg en op de plaats dood bleef.

***

Berichten uit Caracas melden, dat er te Maracaibo, Coro en Valencia valsche zilverstukken in omloop zijn. Men zij dus ook hier op zijn hoede.

NEDERLAND.

De Koninginnen op het ijs.

Hoe sukkelachtig de winter zich ook jegens alle ijsvermaak-minnenden gedragen heeft, de liefhebberij blijft er in, en zoo gauw kunnen de Boschvijvers van den Haag niet dicht wezen, of het is de plaats, waar *toute la Haye* zich concentreert. En zoo stapt dan 'n lange menschen-rij de Boschbrug over 't Bosch in. De boomen staan kaal en naakt en waar des zomers de vreugde in groene bladeren en orgelend vogelengekweel bloesemt, toont thans de natuur zich in haar winterarmoede. De drassige bodem, door de vorst in hare verrotting gebonden, is met een ijskorst bedekt; aan de dorre takken der boomen hier en daar wat sneeuw en ijs. En tusschen deze naakte boomen-zuilen zetten de wandelaars een aardig gangetje.

De groote vijvers bieden een vroolijken aanblik; alleen of in paren zwiert een groote menigte over het ijsvlak, en boven die hoofden een gegons, nu en dan overstemd door het marktgeschreeuw van schaatsen-verhuur en schaatsen-verkoop; "schaatsen met band" en „schaatsen met riemen!" En die slierende menschenmassa, wier zwaarte den harden ijsvloer zachte golvingen doet ondergaan, wordt ingesloten door drentelende toeschouwers, die even „'n kijkie" komen nemen, maar voor 'n oogenblik, want van mond tot mond gaat 't voort: de koninginnen zijn op 't ijs!

Vóór Hélène-villa, 't verblijf van den schilder Zilcken, is voor HH. MM. de koninginnen en de leden der hofhouding met hun familieleden 'n baan gereserveerd. Dezen kant gaat het gedurig op. Op de brug staat een dichte menigte, gebogen over de leuning, de baan in haar volle lengte overziende. Aan de grachtkanten ook talrijke kijkers, die onder allerlei voorwendsels zich naar voren dringen.

Aan de overzijde is 't zoo druk niet. H. M. de regentes wandelt in gezelschap van een harer hofdames langs de baan. En zij, op wie de belangstellende oogen van dezen kant gericht zijn? Zonder in 't minst eenige neiging te toonen, om tegenover die talrijke toeschouwers te willen poseeren, beweegt de jonge koningin zich met tamelijk regelmatigen slag op haar Frieschjes over het spiegelgladde ijsvlak: nu eens alleen dan weer met eenige leden der hofhouding aan den stok, de ordonnans van dienst aan de spits. En mocht soms aan 't einde der baan, de bocht wat kort genomen zijn en voor 'n oogenblik de koninklijke voet ook wankelen, met 'n handige manoeuvre weet zij zich toch staande te houden. Fier op de behaalde overwinning rijdt zij dan weder voort, even lachend opziende naar haar moeder, die met innig welgevallen 't genot harer dochter gadeslaat. Wat zal de vorstelijke moeder in de laatste weken ook niet menigwerf hebben moeten hooren van de teleurstelling, welke de telkenmale invallende dooi of 't keeren van den wind bij haar dochter opwekten?

Maar eindelijk was dan 't ijs gekomen en voor de eerste maal van dezen winter reden de koninginnen met gevolg door 't Voorhout naar 't Huis ten Bosch. En thans kon men "het Kind van Staat", dat zich daar lustig op haar schaatsjes voortbewoog, aanzien hoe groot 't genot was. Frissche, gezonde blos kleurde de welgevulde wangen en 't oog straalde van vreugde. Sloeg 't klokje van gehoorzaamheid, dan werden de schaatsen afgebonden en droegen de lakeien den mantel aan.

BUITENLAND.

Rome.— Het Vaticaan ontving goede berichten omtrent den gang der zaken, die de vereeniging der Kerken in het Oosten betreffen. Sedert de benoeming van Mgr. Ormanian als schismatiek patriarch kregen de onderlinge betrekkingen der beide Kerken een meer geregeld verloop en werd de verhouding tusschen de beide hoogwaardigheidsbekleeders, Mgr. Ormanian en Mgr. Azarian, den Roomsch-Katholieken prelaat, beter en hartelijker. Voorheen bestond er op alle punten een groot verschil van gevoelen, de patriarchen ontweken elkander en conferreerden nimmer; thans bestaat er overeenstemming en samenwerking, die de lang gehoopte vereeniging zal bespoedigen. Op het oogenblik is het zoo, dat het hoofd der Oostersche Kerk geen besluit van ingrijpend belang neemt of het raadpleegt eerst den pauselijken gevolmachtigde Mgr. Azarian. Duidelijk blijkt het, dat de atmosfeer zuiverder wordt en de geesten opklaren, want het officieel orgaan van het Gregoriaansch patriarchaat bevatte een hoofdartikel, waarin gezegd wordt, dat de schismatieke wereld met ingenomenheid de kerkelijke vereeniging begroet en waarin hulde gebracht wordt aan het historisch initiatief van Leo XIII, die deze samensmelting, naast God, zijn werk mocht noemen.

Ook nog een ander feit wijst op de zegenrijke werking der pacificatie. Mgr. Bonnetti heeft aan Z. H. den Paus en aan de Propaganda kennis gegeven, dat te Constantinopel voor het eerst eene katholieke kerk volgens den Grieksch-Oosterschen ritus is gewijd. Tot nu toe waren de katholieke Grieken genoodzaakt de H. Geheimen in de Latijnsche kerken te vieren en dit deden zij gewoonlijk in de kerk van den H. Athanasius. Dit is een groote schrede voorwaarts, want in de oogen der schismatieken is de handhaving en instandhouding van den Griekschen ritus de beste methode ter overtuiging en het onomstootelijke bewijs, dat Rome, de eenheid begeerende, er volstrekt niet op doelt het Latinisme op te dringen of aan te bevelen.

Als men de zeden van het Oosten kent, zal ook de wijsheid en kracht van dezen maatregel en de beteekenis van dit voorschrift begrepen worden.

— Bij decreet van 18 Dec. ll. werden op den Index van verboden boeken geplaatst de navolgende werken:

E. A. Chabauty. *Études scripturales, patristiques, théologiques et philosophiques* sur l'avenir de l'Église catholique, selon le plan divin, ou la régénération de l'humanité et la rénovation de l'univers. — Poitiers, Oudin et Cie. 1890.

— *Le Système de la Rénovation* n'a pas été condamné en lui-même par l'Église. Réponse aux adversaires. Poitiers, Oudin et Cie.

— *Discussion du Système de la Rénovation*: (Revue mensuelle 18 fascicuti).

État de la question eschatologique ou des choses finales au XIXe siècle et le Systéme de la Rénovation. — L'encyclique sur les études bibliques et ce systéme. — Poitiers, Oudin et Cie.

Constancio Miralta. *Memorias de un Clérigo pobre.* — Madrid, 1891.

Prospero Marsigli. *El Papa y los peregrinos.* — Madrid 1888.

L. O. David. *Le Clergé Canadien, sa Mission, son Œuvre.* —(Montreal 1896.

Frankrijk.—Bij de te Brest gehouden verkiezing is, in de vacature van wijlen Mgr. d'Hulst, gekozen de abbé Gayraud, candidaat der *ralliés*, die 7233 stemmen verwierf tegen 5980 op den royalistischen graaf De Blois en een paar honderd op verschillende andere candidaten. — Mgr. d' Hulst was in 1893 zonder strijd gekozen met 11,097 stemmen.

Te Rijsel, waar verleden jaar de gemeentelijke verkiezingen geheel socialistisch uitvielen, doch waar nu twee leden voor den gemeenteraad moesten gekozen worden, hebben de socialisten ditmaal het onderspit gedolven.

— De handelingen van den Muzelmanschen afgevaardigde van Pontarlier vermaken voortdurend het Parijsche volk. Men moet zeggen, dat dr. Grenier er plezier in schijnt te hebben, terwijl hij zijn collega's geen enkele der uitwendige plechtigheden van zijn godsdienst spaart en zich godvruchtiger toont dan een Arabisch biduurroeper.

Hij ontzag zich niet, om onder voorwendsel, dat het uur der reiniging was gekomen, zich de voeten te wasschen in een der kommen van de waschtafel der afgevaardigden!

Er werden protesten gehoord, de quæstors zijn tusschenbeiden gekomen, en men heeft dr. Grenier verzocht, zich ergens anders de voeten te gaan wasschen.

Hij verzette zich niet en ging deftig naar de Seine. Eenige dagen geleden herhaalde de Muzelmansche afgevaardigde zijne handelwijze tot groot plezier van de leegloopers, die op de kaden en de bruggen verzameld zijn. Hij kleedde zich half uit, besproeide zich zorgvuldig met het vuile water en deed gekunseld zijn gebeden.

Dr. C. A. ZEPPENFELDT,

ARTS,

ta biba na koenoekoe jamá "Morgenster" den 3e district aki.

Horas di Consulta pa pober di koenoekoe toer dia di 8 — 10 di mainita.

Pa otro hende di 12—2 di atarde.

AVISO

Gran Agencia Funeraria

Los infrascritos tienen el honor de participar al público en general, que han establecido en esta una Agencia Funeraria, la cual quedará abierta el lunes próximo 14 del corriente á las 7 p. m., y se comprometen en ofrecer de venta los siguientes:

Urnas de lujo, 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, con pasamano y flecos, forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, sin pasamanos y flecos, forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, color de carei forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, color de pino forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, color de carei, forma de pescado.
id. id. 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, con pasamano y flecos, forma especial.
id. id. 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, sin pasamano y flecos, forma especial.

Urnas de medio lujo, 2ª clase, estilo caraqueño, negras, forma especial.
id. id. 2ª clase, estilo caraqueño, imitacion de caoba, forma especial.
id. id. 2ª clase, estilo caraqueño, forradas en pana y tussah negra, forma especial.

Urnas 3ª clase, estilo curazoleño, negras.
id. id. estilo curazoleño, forradas en pana y tussah negra.

Urnas 4ª clase, estilo curazoleño, forma antigua, con agarraderas de hierro.

Urnas para párvulos, diferentes tamaños, precios según tamaño.

COCHES FÚNEBRES

Coche fúnebre, 1ª clase, de lujo, con 2 caballos (pareja americana).
id. id. 2ª clase, de medio lujo, con dos caballos (pareja criolla).
id. id. 3ª clase, con 1 mula.
id. id. 4ª „ „ 1 mula.

Candelabros dorados, de lujo, de 20 velas de esperma, carpeta y sillas redondas, de lujo con flecos para alquiler.
id. dorados, de 1 vela de esperma, con sillas y carpeta.
id. de madera negra, de 1 vela de esperma, con sillas y carpeta, gratis.

Por más informes ocúrrase á la Agencia,

Curazao 12 de Diciembre 1896.

J. R. WELHOUS & Cº.

En la Agencia hay de venta un elegante surtido de todas clases de agarraderas y planchas de nicle para urnas.

Nota.—La Agencia estará abierta desde las 8 a. m. hasta 8 p. m. todos los días, con excepción de los domingos y días feriados.—Los empresarios invitan amistosamente al público venir á visitar la Agencia.

Sitio en Pietermaai al pié del cerro "Altena."

Botica Central DE LANNOY & Cº

CURAZAO — OTRABANDA

CALLE ANCHA Nº 160

TELÉFONO Nº. 107

En este nuevo establecimiento encontrarán nuestros favorecedores toda clase de drogas y sustancias medicinales de las más modernas; así también perfumes de varias fábricas, anteojos, tabacos, agua de soda, etc. Trato fino y esmerado.

ATENCION

Jarabe Curativo de la Madre Seigel, A. J. White, Limited London
Cerveza blanca, marca Bass } embotelladas por M. B. Fos-
„ negra „ Guiness } ter & Sons Limited. London.
Tabaco de Royal Cigar Manuf. "Insulinde" Arnhem.
Cerveza blanca Sparkling T. P. Griffin & Cº London.
„ „ Prime Lager Bier } St. Pauli Brauerei
„ „ Prime Pilsener Bier } Bremen.

Unico Agente en Curaçao,
CHERIE NAAR.
Otrabanda.

M. B. GORSIRA & Cº

— HEERENSTRAAT —

tienen constantemente un surtido de toda clase de mercancías renovado por todos los vapores.

Novedades,
Artículos de fantasía,
etc., etc., etc.,
MÁQUINAS DE COSER DE SINGER
LEGÍTIMAS.
PRECIOS DE REALIZACION.

LA SANGRE ES LA VIDA.

La ausencia de curpúsculos rojos, principio vivificador de la sangre, produce la enfermedad que se llama Anemia. Se nota en las caras y manos pálidas y labios sin sangre y es muy común en las mujeres. El enfermo siente debilidad ó flojez general, condición que predispone el cuerpo á todo género de enfermedades y que requiere un remedio de eficacia probada. La legítima

Emulsión de Scott

Marca de Fábrica.

de aceite de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal y de sosa parece adaptarse especialmente á la producción de los glóbulos rojos, siendo esa una de las propiedades que hacen del aceite de hígado de bacalao un agente terapéutico de tanto mérito y de aplicación tan constante en la Medicina. Los hipofosfitos son grandes tónicos y ayudan á la pronta recuperación de las fuerzas y de la vitalidad. La Emulsión de Scott es lo mejor para los niños. Con su uso se desarrollan fuertes y robustos. Es grata al paladar.

De venta en las Boticas. Cuidado con las falsificaciones é imitaciones.

Scott y Bowne, Químicos, Nueva York.

SOZODONT

Wetenschappelijk bewezen als het beste van alle bekende Mond- en Tandreinigingsmiddelen.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.
Libre de Explosión, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterías y Almacenes de Víveres.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1897	Philadelphª		Caracas		Venezuela		Philadelph		Caracas		Venezuela	
Vertrekt van NEW YORK....	Feb.	24	Maart	6	Maart	16	Maart	24	April	3	April	13
Komt aan te CURAÇAO	Maart	3	„	12	„	22	„	31	„	9	„	19
Vertrekt van „	„	3	„	13	„	23	„	31	„	10	„	20
Komt aan te PTO. CABELLO	„	4	„	14	„	24	April	1	„	11	„	21
Vertrekt van „	„	5	„	15	„	25	„	2	„	12	„	22
Komt aan te LA GUAYRA..	„	6	„	16	„	26	„	3	„	13	„	23
Vertrekt van „ ..	„	9	„	19	„	29	„	6	„	15	„	28
Komt aan te PTO. CABELLO	„	10	„	20	„	30	„	7	„	16	„	29
Vertrekt van „	„	10	„	20	„	30	„	7	„	17	„	29
Komt aan te CURAÇAO	„	11	„	21	„	31	„	8	„	18	„	30
Vertrekt van „	„	11	„	22	„	31	„	9	„	19	Mei	1
Komt LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	„	12	„	23	April	1	„	10	„	20	„	2
Komt an te NEW-YORK....	„	18	„	29	„	7	„	16	„	26	„	8

Stoomschip Maracaibo

Vertrekt van CURAÇAO	Maart	3	Maart	13	Maart	23	Maart	31	April	10	April	20
Komt aan te MARACAIBO....	„	4	„	14	„	24	April	1	„	11	„	21
Vertrekt van "	„	9	„	19	„	28	„	6	„	15	„	28
Komt aan te CURAÇAO......	„	10	„	20	„	29	„	7	„	16	„	29

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.